

143 fra sidste samling, har de to forslag alligevel så meget til fælles, at Det Konservative Folkeparti som udgangspunkt helt klart kan støtte forslaget. Vi er dog en smule betænkelige ved forslagets punkt 2, fordi der jo er tale om et beslutningsforslag med tilbagevirkende kraft, og det er vi i princippet imod.

Men der er jo tale om folk, som er blevet urimeligt behandlet gennem en længere periode. Det er jo folk, som har oplevet en ret stor forskelsbehandling i forhold til en gruppe mennesker, der skulle have haft de samme betingelser, og vi vil derfor gøre en undtagelse og stemme for hele beslutningsforslaget, selv om der er tilbagevirkende kraft i det. Vi er nemlig helt enige i intentionerne i forslaget og kan derfor støtte det.

Aage Frandsen (SF):

Jeg vil også gerne indledningsvis tilkendegive, at i hvert fald når det drejer sig om det formelle i forslaget, er det et meget udmærket stykke arbejde, hr. Kim Behnke har lagt i både dette og et tidligere beslutningsforslag. Jeg siger det ud fra den betragtning, at når folketingsmedlemmer har nogle synspunkter, som de gerne vil fremføre, er det rart at se et beslutningsforslag, som er gennemarbejdet, i stedet for at man bare fremlægger et beslutningsforslag på fire linjer, som vi desværre også ser en gang imellem her i Folketinget, også fra større partier med større apparater til rådighed. Det er rart at se et beslutningsforslag, som er gennemarbejdet, vil jeg gerne sige, og jeg synes, det fremmer kvaliteten af folketingsdebatterne, når det er tilfældet.

Når det drejer sig om indholdet af dette beslutningsforslag, ligger der tre elementer i det, og på den måde er det anderledes, selv om intentionen er den samme som den, der lå bag det forslag, vi behandlede i sidste samling.

Hvis jeg tager det sidste punkt først, altså at der skal være styr på tingene i fremtiden, og at regeringen har en forpligtelse til at sørge for, at tingene skal være i orden, har jeg forstået af det, skatteministeren sagde, at regeringen er klar over, at den har haft et problem, og at finansministeren som arbejdsgiver vil sørge for, at de overordnede ting er i orden. På det punkt har jeg ikke noget imod, at Finansministeriet fungerer som en slags overministerium i forhold til andre ministerier, for det er Finansministeriets opgave som arbejdsgiver at sørge for, at tingene er i orden. Jeg ville være noget bekymret, hvis det var Skatteministeriet, der altid skulle løse

problemerne, forstået på den måde at når der er et eller andet, man vil have løst, skal Skatteministeriet i form af fradrag sørge for, at man tilgodeser et eller andet.

Når det drejer sig om det sidste punkt, går jeg altså ud fra, at med hensyn til det, forslagsstilleren har ønsket, har skatteministeren svaret, at det vil Finansministeriet se at få styr på. Om løsningen bliver den samme, som forslagsstilleren har ønsket, ved jeg ikke, men med hensyn til afklaring af spørgsmålene går jeg ud fra, at det vil være tilfældet.

Når det drejer sig om det første punkt, synes jeg, det er underligt, hvis vi skulle diktere, at der skal være et bestemt fradrag. Jeg går nemlig ud fra, at man har forhandlet nogle aftaler om lønningerne igennem under nogle bestemte forudsætninger, nemlig at der ikke er tale om noget sådant. Det må vel være sådan, at når nogle organisationer repræsenterer nogle mennesker, som er sendt ud, er der rene linjer.

Noget andet er, som det ligger i overgangen til pkt. 2 i forslaget, at vi har haft nogle problemer hidtil. Det har vel primært ikke været skattemyndighederne, der har haft hovedansvaret for rodet, men de udstationerede myndigheder, dvs. politiet og forsvaret, som ikke har givet klar besked. Men jeg går ud fra, at i øjeblikket er tingene afklaret.

Venstres ordfører sagde noget om, at i øjeblikket var der nogle, der var i tvivl. Men der er da ikke tvivl om i øjeblikket, hvordan reglerne er, og hvis der er nogle, der alligevel er i tvivl, er det da enten, fordi de mennesker, der skal fortælle, hvordan reglerne er, ikke forklarer det ordentligt, eller fordi de, der har modtaget beskeden, ikke har forstået den.

Jeg har i hvert fald forstået, at i øjeblikket er der ikke tvivl om reglerne, og det vil sige, at med hensyn til hvordan ordningen er i øjeblikket, ved alle godt, på hvilke betingelser de tager derved. Så kan vi have en mening om, at de skulle være mere begunstigede, end de er, men her mener jeg, at i stedet for at blande os i det med skatten må vi sige: Det er arbejdsgiversynspunktet, der skal gøres gældende her, og så er det altså Finansministeriet, der skal sige: Vi skal give de folk en højere aflønning, hvis Folketinget mener, de skal have det, frem for at regulere via skatten.

Så er der punkt 2, som jeg synes er det sværeste, for her har man et problem. Det er ikke så meget skattemyndighederne, der har et problem, men mere de udstationerede myndighe-